

ПРАВИЛА ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ПУБЛИКУВАНЕТО НА СЪДЕБНИТЕ АКТОВЕ

ГЛАВА I

Нормативна уредба на задължението на съда за публикуване на съдебните актове

Съобразно чл.64 от Закон за съдебната власт, актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, се публикуват без мотивите им.

- Ø Публикуват се съдебни актове, независимо дали са обжалваеми или са влезли в сила;
- Ø Публикуването се извършва на интернет страницата на съда.
- Ø Публикуването на диспозитива на присъдата да става незабавно след обявяването ѝ, а мотивите към нея - след изготвянето им;
- Ø Публикуват се всички съдебни актове на правораздаване и онези, които слагат край или препятстват по-нататъшното развитие на производството;
- Ø Да не се публикуват съдебни актове, постановени по охранителни, частни граждански и частни наказателни производства, с изключение на тези, които слагат край или препятстват по-нататъшното развитие на производството /например определение по чл. 243 и чл. 244 от НПК - се публикуват/;
- Ø При публикуване на съдебните актове да се обезличават имена, ЕГН и адреси на физическите лица, участници в процеса;
- Ø Публикуват се без мотиви съдебни актове, попадащи в хипотезата на чл. 64, ал. 2 от ЗСВ, като в публикувания диспозитив се обезличават ЕГН на физическите лица, техните имена и адреси.

ГЛАВА II

Цели на публикуването

- Ø Осигуряване на прозрачност относно работата на съда чрез оповестяване на постановените съдебни актове /резултатите да са видими и достъпни за обществото чрез използването на технически средства/;
- Ø Оповестяване на създаваната практика от съда чрез постановените съдебни актове /с оглед възможността за страните да упражняват правото на касационно обжалване и обосноваване на неговата допустимост – чл.280, ал.1 от ГПК, с оглед ориентиране на магистратите и други юристи в практиката на съда или съдия или по определени дела/.
- Ø Публичен отчет за това какви и колко съдебни актове се постановяват, като доказателство за ефективност на системата. Посредством публикуването, резултатите от работата на съда стават видими и достъпни за обществото;
- Ø Обезпечаване приложението на чл.280, ал.1, т.2 от ГПК. Противоречивата практика на съдилищата по идентични материалноправни и процесуалноправни въпроси, е основание за касационно обжалване, съществуването на което следва да бъде доказано от страна или процесуалният ѝ представител. Публикуването на съдебните актове е единствения сигурен начин, по който страните биха могли да узнаят каква е практиката на отделните съдилища по определен правен въпрос, както и да удостоверят същата. От друга страна, регистърът на съдебните актове, който всеки

съд е задължен да води, също не обезпечава приложението на чл.280, ал.1, т.2 от ГПК, тъй като същият се отнася само до конкретния съд и не отразява практиката на останалите съдилища.

- Ø Публикуването на съдебните актове съставлява и един начин за споделяне на съдебната практика измежду самите съдии;
- Ø Израз на общото разбиране за административната функция на съда като цяло;

ГЛАВА III

Изключения и ограничения на публикуването

1. Ограничения, отнасящи се до публикуването, изрично зададени в чл.64 от ЗСВ.

Ø Според разпоредбата на чл.64, ал.2 от ЗСВ, актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, се публикуват БЕЗ МОТИВИТЕ ИМ.

Това са дела за установяване и оспорване на произход, за поставяне под запрещение или отменянето му унищожаваност и нищожност на брака, развод, установяване факта на раждането и смъртта и др. При тези дела, на публикуване подлежи само диспозитива на съдебния акт, но по отношение на същия, приложение ще намери ограничението по чл.64, ал.1 от ЗСВ в частта, препращаща към изискванията на Закона за защита на личните данни.

Ø Ограничения по Закона за защита на личните данни.

Обработването на личните данни е свързана с нормативно установено задължение на съда като администратор на лични данни, по смисъла на чл.3 и чл.4 от ЗЗЛД. Независимо от това обаче, не е налице нормативен текст, въз основа на който личните данни на участниците в съдебното производство да се публикуват при обявяване на съдебните актове в интернет.

Според разпоредбата на чл.1, ал.2 от ЗЗЛД, целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. «Лични данни» са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Органът, компетентен да изразява становище и да дава задължителни предписания до администраторите, във връзка със защитата на личните данни, е Комисията за защита на личните данни. В съответствие с тези си правомощия, на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, съгласно решение, прието на редовно заседание, проведено на 25.02.2009 г., е изразила следното становище:

«При създаване и поддържане на публичен регистър на съдебните решения следва да се предприемат мерки за гарантиране невъзможността за идентифициране на физическите лица, като освен инициализиране на имената на физическите лица, заличаването на единните граждански номера и адресите, бъдат заличени признаците, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето, които въпреки

инициализирането на имената на лицата биха могли да способстват идентифицирането на физическите лица.

Във връзка с изискването на прозрачност на правораздавателната система, личните данни – две имена, на магистратите следва да бъдат публични при обявяването на актовете на съдилищата на страницата на съответния съд в интернет» .

Ограниченията по ЗЗЛД касаят само физическите лица. Обезличаването следва да засяга не само физически лица – страни в процеса, но и всички физически лица, участващи в производството по делото в каквото и да било друго качество.

При обработването на личните данни на участниците в съдебните производства за целите на публикуването на съответния съдебен акт, би било допустимо съдът да заличи тези от тях, чието публикуване несъмнено би довело до идентифициране на лицата, когато характерът на акта и принципите на производството не налагат разкриването на личните данни. В присъдата следва да бъдат обезличени и данните за професия и длъжност, за да може да се спазят изискванията на ЗЗЛД.

Не могат да се третираат като лични данни, респ. данни, подлежащи на обезличаване, тези като например: регистрационни номера на автомобили, номера на двигател и рама на МПС, идентификатори на имоти и пр. Всички тези данни се отнасят до вещи и служат за идентифициране не на техните собственици, а на самите вещи. Всички тези данни подлежат на съответна регистрация и са включени в регистри, които по смисъла на закона са публични. Така изброените данни не подлежат на обезличаване и защото чрез тях в най-честите случаи се идентифицира предмета на делото. По-особен е случая с номерата на банковите сметки, които също нямат характер на лични данни, но с оглед на други техни особености и с оглед уреждащата ги нормативна база, подлежат на обезличаване.

Ø Актове, засягащи следствена или банкова тайна

След актовете, които не следва да се публикуват, с оглед защитата на следствена или банкова тайна са:

- решенията по чл.62, ал.7 от Закона за кредитните институции /разкриване на банкова тайна, независимо дали разкриването се иска от прокурора или от КУИППД/.

Съдът разглежда исканията в закрито производство, с цел ограничаване на публичността, като постановените актове са необжалваеми. Публикуването на тези актове би било в противоречие със самата банкова тайна и в противоречие с целта на разкриването ѝ. Публикуването на съдебния акт би довело до оповестяване на информация, касаеща отделно и различно производство /напр. дознанието или производството пред КУИППД, по което публикуване не се допуска/.

- всички актове по събиране на доказателства в досъдебна фаза на наказателните производства – определения, с които се разрешава/одобрява обиск, претърсване или изземване, разпити на свидетели пред съдия, определения, с които се разрешава принудително изземване на образци за сравнително изследване.

Публикуването на тези актове би могло да осуети развитието на разследването, с оглед избраната криминалистична тактика и подход и да попречи за установяване на обективната истина.

Ø Актове в обезпечителния процес

Не следва да се публикуват и съдебните актове – определения, с които съдът се произнася по искане за допускане на обезпечение на бъдещ или на предявен иск и то независимо от това дали искането се отхвърля или се уважава. Само по себе си обезпечението има за цел изненада на длъжника и възпрепятстване на възможността той да отчужди осъществяването на тези права, както и да направи изпълнението възможно. При това положение, ако обезпечението е допуснато и определението по допускане се публикува, длъжникът лесно може да узнае за това и да направи невъзможно или да обезсмисли фактическото налагане на постановената обезпечителна мярка.

Съобразно рамките на обезпечителните цели, предвидени от ГПК, публикуване на съдебните актове, с които съдът се произнася по искане за допускане на обезпечение, не следва да се извършва. Публикуването би било в противоречие както с целите на обезпечителния процес, така и с ефективността на правораздаването, като генерална цел на системата.

Ø Разпореждания за издаване на заповеди по чл.417 от ГПК и чл.410 от ГПК.

Публичното оповестяване на разпорежданията и заповедите по чл.410 и чл.417 ГПК не е оправдано с оглед целта на чл.64 от ЗСВ. Постановяваните в заповедното производство съдебни актове нито разрешават спора между страните, нито погасяват правото им на иск и не съставляват същиски акт на парвораздаване. Поради това публикуването им не е от значение нито за страните, нито за обществеността. Следва да се държи сметка и за огромния обем на тези актове, който сам по себе си би блокирал дейността на съда във връзка с публикуването, доколкото изисква значително много време и кадрова ангажираност.

Ø Актове, свързани с произнасяне по доказателствени искания или по движението на делата

Това са актове по движението на делата, които не слагат край или не препятстват развитието на процеса, но с тях съдът или администрира производството, или събира доказателства. В тази група следва да се включат и всички актове по налагане на глоби, по определяне на възнаграждения на вещи лица, свидетели, служебни защитници и особени представители, актове за допускане на правна помощ, за насрочване и отлагане на делата, за конституиране на страни, за събиране на доказателства по делегация, за изпълнение на съдебни поръчки, актове, касаещи отклонения в исковото производство, актове по разрешаване и/или одобряване на обиск, претърсване и изземване, актове, постановени по частни наказателни дела относно мерки за неотклонение в досъдебната фаза и пр. С такива актове не се засяга същността на производството и не се налага същинско наказателно правораздаване или разрешаване на гражданско – правен спор, а само се осигурява развитието на отделните производства и тяхното приключване.

Съобразно тези функционални и характеристични белези на споменатите актове, тяхното публикуване не се включва в смисъла и целта на чл.64 от ЗСВ. Публичното известяване на тези актове под формата на публикуването им в интернет не съставлява форма на обществен отчет, тъй като за обществото и гражданите не са от значение процесуалните механизми и средства, с които съдът борави, а резултата от използването им – окончателният съдебен акт. По изложените съображения, така категоризираните актове следва да се изключат от кръга на подлежащите на публикуване в интернет.

Ø Актове, постановявани в рамките на охранителни производства

Независимо, че охранителните производства са съдебни производства и се отнасят до гражданските правоотношения в широкия смисъл на думата, постановяваните в рамките на тях охранителни актове не съставляват актове за защита на накърнени граждански права, а съставляват актове на съдебно съдействие при упражняването на граждански права. Охранителните производства са едностранни и безспорни и поради тази им особеност завършващият ги акт не съставлява същински правораздавателен акт и няма защитно – санкционен характер. Ето защо и само поради тази им

особеност, съдебните актове по охранителните производства не следва да бъдат публикувани, доколкото последното не е в съответствие с целите по чл.64, ал.1 от ЗСВ.

Когато се анализират особеностите на част от вече споменатите актове се вижда, че тази част актове се постановяват в рамките на частно – граждански или частно – наказателни дела. Съгласно разпоредбите на чл.89, ал.1, т.1, б.»в» и чл.89, ал.1, т.2, б.»б» от Правилника за администрацията на районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища, частни наказателни дела се образуват «по частни жалби по НПК, по жалбите срещу мярката за неотклонение «задържане под стража», по молби за реабилитация, по предложения за принудителни медицински мерки по чл.89 НК, по искания за задължително настаняване и лечение по чл.154, ал.2 и 3 и по чл.157 от Закона за здравето, по всички искания към съда в досъдебното производство, по производствата във връзка с изпълнение на наказанието, по делегация на български и чуждестранни съдилища по наказателни дела и по молби за определяне на общо наказание», а частни граждански дела се образуват «по всички молби и жалби от гражданскоправен характер, включително касаещите случаи на съдебна администрация, по които съдът се произнася с определение или заповед, по делегация на българските и чуждестранни съдилища по граждански дела».

Характерно за двата вида частни дела е това, че постановяваните по тях актове не съставляват същински правораздавателни, поради което същите не следва да подлежат на публикуване и по тази причина.

ГЛАВА IV

Кои са актовете, които следва да се публикуват?

Публикуват се всички съдебни актове на правораздаване и онези, които слагат край или препятстват по-нататъшното развитие на производството.

Основното вменено от Конституцията на Р България правомощие на съдилища е да осъществяват правораздавателна дейност, т.е., че на публикуване би следвало да подлежат само и единствено актовете на правораздаване.

ГЛАВА V

Публикуват ли се мотивите на съдебните актове?

Разпоредбата на чл.64, ал.1 от ЗСВ нарежда незабавно публикуване на актовете на съдилищата. От своя страна съдебният акт съставлява единна съвкупност от няколко части, основните от които са мотивите и диспозитива му. Разбирането за това съдържание на съдебните актове законодателят е вложил в разпоредбите на чл.236 от ГПК и чл.305 от НПК, поради което следва да се приеме, че формата и структурата на съдебните актове са законово дефинирани. Предвид тази законова регламентация няма съмнение, че публикуването на актовете на правораздаване следва да се извършва в тяхната цялост, а именно мотиви и диспозитив. Категорично потвърждение на този извод е разпоредбата на чл.64, ал.2 от ЗСВ, задаваща изключението от принципа, а именно, че само актове по определени дела /засягащи здравния или гражданския статус на лицата/ се публикуват без мотивите им. Ето защо, по изложените съображения и по аргумент от ал.2 на чл.64 от ЗСВ може да се заключи, че принципното прилагане на задължението за публикуване на съдебните актове изисква публикуването да обхваща както диспозитива на акта, така и неговите мотиви. Единствено по този начин публикуването ще изпълни присъщите му цели.

ГЛАВА VI

Обобщение. ПРАВИЛА И Практически насоки във връзка с публикуването

Ø Кои актове се публикуват?

1. Публикуват се всички съдебни актове на правораздаване /постановени в защита и санкция на спорни граждански и наказателни отношения/, както и онези, които слагат край или препятстват понататъшното развитие на производството, независимо от вида на съдебния акт /присъда, решение, определение или разпореждане/, ОСВЕН АКО не са от категорията актове, по които публикуване не се допуска.
2. Публикуват се пълните съдебни актове – мотиви и диспозитив, освен в случаите на чл.64, ал.2 от ЗСВ и в случаите, когато присъдата е постановена за престъпление по раздел осми от Глава втора на НП, при които се публикуват само диспозитивите на съдебните актове, след съответно обезличаване.
3. Актовете се публикуват незабавно след постановяването им. По наказателните дела присъдите се публикуват незабавно при постановяването им, а мотивите – незабавно след като бъдат изготвени.
4. Публикуването се извършва СЛЕД обезличаване на данните, за които Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация, налагат забрана за публикуването им.

Ø Кои данни се обезличават преди публикуването на съдебния акт?

1. От неподлежащите на публикуване съдебни актове се обезличават задължително имената, адресите и ЕГН на физическите лица – участници в производството. Участници в производството са както главните и подпомагащите страни, така и свидетелите, законните представители или пълномощниците, вещите лица, особените представители, служебните защитници и децата. Наименованията на контролиращите страни не се обезличават, тъй като същите са държавни органи.
2. Освен посочените в т.1 лични данни, обезличават се и всички други лични данни на участниците, свързани с тяхната етническа, расова, религиозна принадлежност, както и данните за физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност, но само ако биха разкрили самоличността им. В тази група данни се включват, например:
  - данни за пола на лицето, за физически или психически недъг или заболяване;
  - данни за професия или за заемана длъжност;
  - данни за членство в определена организация;
  - данни за етническа, расова, религиозна принадлежност /напр. българин, циганин, християнин, мюсюлманин, бял, чернокож и пр./

Преценката за данни по т.2 винаги се извършва според индивидуалните особености на конкретния съдебен акт, който следва да се публикува. По същество, в почти всички случаи тези данни се съдържат в актовете, попадащи в хипотезата на чл.64, ал.2 от ЗСВ.

3. Подлежат на обезличаване номерата на всички банкови сметки, както и осигурителните номера.

4. Подлежат на обезличаване всички думи и неприлични изрази, които са шокиращи и чието публикуване е в разрез с общоприетия морален предел.

Ø Не подлежат на обезличаване:

1. Данните на МПС и идентификаторите на недвижимите имоти;
2. Имената на магистрата, постановил съдебния акт;
3. Номера на договори, освен ако самият договор не съставлява класифициран документ;
4. Данните на юридическите лица;

Ø На кои актове следва да се публикуват САМО ДИСПОЗИТИВИТЕ?

1. Извън хипотезата на чл.64, ал.2 от ЗСВ:

- присъдите, постановени по производства, разглеждани при закрити врати – чл.263, ал.1 и 2 от НПК;

Предвид особеностите на съдържащата се в тези актове информация е важно внимателно да се следи за обезличаване на съответните данни от диспозитива на тези актове.

- съдебни актове, постановени по производства, разглеждани при изключване на публичността – чл.136, ал.1 от ГПК.

2. Актове, попадащи в хипотезата на чл.64, ал.2 от ЗСВ.

- по дела за установяване или оспорване на произход;

- по дела за издръжка или изменение на издръжка;

- по дела за нищожност на брака или за прекратяването му поради унищожаемост или развод;

- по дела за установяване на факта на раждането или смъртта.

Ø Кои съдебни актове НЕ подлежат на публикуване?

1. Актовете, постановени в охранителни производства

2. Актове, произнасяни по частни граждански или частни наказателни дела, например разпорежданията за издаване на заповеди по чл.410 и чл.417 ГПК, както и самите заповеди за изпълнение, актовете по съдебни поръчки, обезпечения, актове по разрешаване и/или одобряване на обиск, претърсване и изземване, актове по мерки за неотклонение, актове по чл.73 от СК, разпити пред съдия, актове по искания за разкриване на банкова тайна и пр.

3. Актовете, свързани с произнасяне по доказателствени искания или по движението на делата. Във всички случаи тези актове са определения или разпореждания, постановяват се в рамките на общи или особени иски, или в административни производства и могат да бъдат:

- за налагане на глоби;

- за назначаване на вещи лица, особени представители, служебни защитници, както и за допускане на правна помощ;
- за насрочване, пренасрочване или отлагане на делата;
- за даване на указания на страните;
- актове за конституиране на страни, актове, с които се допуска или не изменение на иска, или се приемат или не възражения, насрещни, обратни и инцидентни установителни иски;
- за допускане или недопускане на доказателства;
- за издаване на изпълнителен лист.

4. Разпорежданията за прекратяване на съдебното производство по наказателни дела и връщането им на прокурора.

5. Актове, на които е поставен гриф за сигурност /класифицирани съдебни актове/.

Ø Какъв е срока, за който съдебните актове следва да бъдат публикувани?

На интернет страницата на РС – гр. Дупница са достъпни публикуваните съдебни актове, постановени през текущата година и тези от предходната.

ГЛАВА VII

Организация на дейността по публикуване на съдебните актове

Ø Системният администратор извършва единствено поместване на файловете с актове на интернет страницата на съда, както и извършва поддръжката на публикация.

Ø Съдиите сами вписват актовете си в деловодната програма и присъединяват към електронната папка създадения файл.

Ø Деловодителите извършват ежедневни справки от деловодната програма за постановените за деня актове. След извършването на справка, съответният служител извършва прегледа на акта и обезличава данните. Функциите по подбора и обезличаването на данните от актовете и на предаването им за публикация се осъществяват от съдебните деловодители.

Ø Когато акта е постановен в открито съдебно заседание, вписването, присъединяването и обезличаването се извършва от съдебния секретар.

Ø При нужда от конкретна преценка, относно публикуване на съдебен акт, съдията – докладчик дава становище, относно необходимостта от публикуване и съдържанието на публикувания съдебен акт.

ГЛАВА VIII

Технически указания за публикуването на съдебните актове на интернет страницата на съда, при използването на САС «Съдебно деловодство»

САС «СЪДЕБНО ДЕЛОВОДСТВО» на ИО – гр. Варна позволява да бъде създадена т.нар. «Електронна папка» на дело, в която да се прикачват документи (започвайки от искиви молби, допълнителни документи, протоколи от заседания, присъди/решения/определения).

Програмата има алгоритъм за обезличаване на документите и позволява с едно кликване да покаже както необезличен, така и обезличен документ (протокол, присъда/решение/определение).

Публикуването на целия съдебен акт е възможно, ако в деловодната програма се поддържа и попълва редовно електронна папка на делата.

Папката се създава отделно за всяко дело. И в нея се присъединяват документите, постъпващи в съда и документите създадени в съда – протоколи, съдебни актове. Доколкото достъпът до протоколите е контролиран, т.е. същите не се публикуват в интернет, по отношение на тях не се налага да се пристъпва към обезличаване на данните. По отношение на съдебните актове обаче, това е наложително, тъй като информацията за съдържанието им се генерира автоматично от електронните папки на делата.

При вписване на съдебен акт в диалоговия прозорец е предвидено поле «Публикуване на съдебния акт». Отметката в това поле определя дали акта ще се публикува или не при изготвяне на делата за публикация на страницата на съда.

Обезличаването на съдебните актове се осъществява от съдебните деловодители и от съдебните секретари. Ежедневно служителя, на който са възложени функциите по обезличаване на съдебни актове, прави справка за постановените от предходния ден актове (изискването за незабавно публикуване на съдебния акт веднага след постановяването му, е практическо възможно в рамките на публикуване на актове, постановени от предходния ден).

Указания за деловодителя и за секретаря:

Изготвяне на справка за постановени актове за период (Справки>>Нерегламентирани >> За съдебни актове «F12»).

В резултат от справката се извеждат всички постановени актове за избрания период и едва тогава се пристъпва към обезличаване на всеки от актовете в предходната справка.

Генериране на обезличени копия:

Важно условие за генериране на обезличен съдебен акт е правилното конфигуриране на деловодната система. Генерирането и записването на обезличено копие на съдебния акт се извършва от

служителите, на които са възложени тези функции – съдебни деловодители и съдебни секретари.

За целта е необходимо служителя да влезе в менюто «Редактиране решение/определение/присъда».

Чрез бутон «Присъединяване» може да се направи справка и да се види прикачения от съдията документ. Натиска се «Потвърждение».

След «Потвърждение» системата автоматично стартира процедура по «обезличаване» текста на «присъединения» MSWord документ за конкретния служител, след което го записва в htmlформат и го „отваря” на екран за проверка на „обезличаването”. След проверка на документа с „обезличен” текст, се „затваря” MSWord, при което системата извършва съхраняване на този документ в електронната папка на съответното дело.

ВАЖНО! При първо „обезличаване” на присъединен MSWord документ, „обезличеният” текст все още не е записан в „електронната папка” на съответното дело. Т.е. потребителят трябва много внимателно да провери дали системата правилно е заличила всички данни за физическите лица.

Ако има пропуски, е задължително ръчно да бъдат заличени по описания по-долу на тази инструкция начин (замяна на ЕГН със символен низ „*****”, замяна на имена с инициали и т.н.). В противен случай, в електронната папка на делото ще се запише не напълно обезличен текст на съдебен акт и има опасност впоследствие това да създаде проблеми при публикуване на Интернет – страницата на съда на влезлите в законна сила актове.

АЛГОРИТЪМ за «обезличаване» на текстови оригинали.

Процедурата за «обезличаване» включва:

Ø Замяна ЕГН на физически лица със символи „*****”;

Ø Заличаване имена на физически лица – страни по съответното дело и на членовете на съдебния състав с инициали.

Например: текстът от решението «Петър Иванов Петров» се заменя с текст «П.И.П.», «Съдия Мирослав И. Николов» се заменя със «Съдия М.И.Н.»;

Ø Заличаване на адреси на физически лица – страни по делото със символи „***”;

Алгоритъмът за „обезличаване” текста на съдебен акт се основава на сравняване на налични в базата данни структурирани данни за физически лица (страни по съответното дело) с текста в „присъединения” документ. Т.е. ако в Word документ има цитирани име и фамилия на физическо лице, което не е въведено в системата като страна в съдебния спор, алгоритъмът за заличаване няма да замени имената на това физическо лице с инициали. Аналогично е и по отношение на адресите на физическите лица.

За осигуряване коректност на алгоритъма за автоматично „обезличаване”, при изготвяне на съдебния акт следва да бъдат взети под внимание следните изисквания:

Ø При изписване вида на делото да не се използват съкращения, особено за граждански дела. Например: вместо «гр.д.» да се въведе «гражданско дело», вместо «ч.гр.дело» - «частно гражданско дело»;

Ø Да не се използват съкращенията «гр.» и «с.» освен в случаите на изписване на адрес;

Ø Имената на физическите лица – страни по делата, да се изписват по възможност без правописни грешки.

Ø По възможност адрес на физическо лице да се изписва максимално близо след имената на лицето. Например: «Иван Илиев Иванов с постоянен адрес гр.Варна, ул.Мир№1, ет.1, ап.1»